

РЕШЕНИЕ

№ 2718

гр. София, 17.04.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.10.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Бузова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Ст. Димитров, като разглежда дело номер **4628** по описа за **2014** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за защита на потребителите срещу решение решение от 24.03.2014г. на СРС, НО, 96-ти състав по Н.А.Х.Д. 876 по описа на СРС за 2014г. Като касационно основание се сочи неправилна констатация на въззивния съд за формални нарушения в наказателното постановление (НП). Излагат се съображения за законосъобразност на НП. Касаторът чрез процесуален представител в съдебно заседание иска да се отмени решението на СРС и се потвърди НП.

Ответникът по жалбата [фирма] поддържа неоснователност на жалбата и правилност на съдебното решение в писмено становище и в съдебно заседание.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок и от легитимирано лице.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С обжалваното решение е отменено НП № К-[ЕГН]/06.11.2013 год., издадено от член на Комисия за защита на потребителите, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 300 лева за извършено административно нарушение по чл. 52, ал. 1, т. 7 от Закона защита на потребителите (З.). Нарушението се изразява в това, че в

интернет-сайта, стопанисван от „Карнавален магазин нещото“ с магазини в С. и П., не е публикувана информация относно правото на потребителя да се откаже от договора и условията, при които стоката може да бъде върната или услугата да бъде отказана, с което доставчикът нарушава разпоредбите на чл. 52, ал. 1, т. 7 от З.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютна погасителна давност за административно-наказателното преследване.

СРС въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства е установил фактическата обстановка по случая: [фирма] е собственик и ползвател на интернет-сайт „kuku-bg.com“, който представлява електронен магазин, от който могат да бъдат поръчани и закупени различни видове стоки чрез сключване на договор от разстояние. По повод подадена на 18.06.2013г. жалба от потребител, на 04.07.2013г. от експерти в К. била извършена проверка на интернет сайта, като били разпечатани всички страници и подменюта (секции) от сайта на хартиен носител. При извършената проверка било установено, че на проверявания сайт не е оповестена информация, че потребителят може да се откаже от договора и условията, при които стоката може да бъде върната или услугата да бъде отказана. За извършената проверка бил съставен констативен протокол № К-144311/04.07.2013 г., а въз основа на него АУАН № К-[ЕГН]/19.08.2013 г. за извършено от [фирма] административно нарушение по чл. 52, ал. 1, т. 7 З. Въз основа на така съставения АУАН било издадено наказателно постановление № К-[ЕГН]/06.11.2013 г. от А. М., оправомощен член на К. да съставя НП. Наказателното постановление било връчено на 19.12.2013 г. на [фирма], като дружеството подало жалба на 21.12.2013 г. по пощата срещу наказателното постановление.

СРС е възприел горната фактическа обстановка като безспорна и не е кредитирал поради недостоверност към датата на проверката, представени от наказаното дружество доказателства за наличие на интернет сайта на Общи условия, в които е описан редът за връщане на стоката.

Въззивния съд е намерил, че АУАН и НП са издадени от материалнокомпетентни длъжностни лица.

Отменил е НП поради констатирани формални нарушения: В АУАН и в НП не била посочена датата на нарушението както изисква чл.42, т.3, пр.1-во и чл.57, ал.1, т.5, пр.2-ро от ЗАНН, а единствено датата на извършената проверка при която е констатирано нарушението – 04.07.2013г. Не ставало ясно според съда каква е датата на извършване на нарушението –дали съвпада с датата на извършване на проверката или е предхождаща същата, с което се накърнявала съществено и правото на защита на наказаното лице. На следващо място районният съд намира, че липсва пълно описание на нарушението по смисъла на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН и по конкретно участието на дружеството жалбоподател при осъществяването му. Оставало неясно защо и откъде АНО е заключил, че именно [фирма] е субект на извършеното административно нарушение. Едва от изискана информация от поддържащия хостинг на домейна се установява, че собственик на домейна „kuku-bg.com“ е С. Й. с посочени фирмени данни на дружество [фирма]. Съдържанието обаче на НП не може според СРС да се дописва от мотивите на съда, респективно от събраните по делото доказателства, тъй като АУАН и НП лимитират пределите на доказване в административнонаказателното производство.

Касационната инстанция намери крайният извод на СРС за

незаконосъобразност на НП за правилен по следните съображения:

1) Споделя изложеното от СРС второ съображение за нарушение при издаване на НП, поради непосочване защо именно [фирма] е субект на извършеното административно нарушение. В постановлението липсва констатация на наказващия орган каква е връзката между наказаното лице и деянието. За този съществен за административнонаказателната отговорност факт – дали наказаното лице е търговецът, който предлага договори от разстояние чрез посочения интернет сайт, не е направена констатация от наказващия орган в НП. Наличието на такова установяване чрез събиране на доказателства по преписката не преодолява отсъствието на изрично констатация за това в НП, което очертава съдържанието на административното обвинение и правилно въззивният съд е отчел непосочването му като съществено нарушение на чл.57, ал.1, т5 от ЗАНН.

Що се отнася до мотива, че липсва дата на нарушението съдът не го споделя, доколкото санкционираното нарушение е установено именно по време на проверката с посочена дата 04.07.2013г.

2) Касационната инстанция констатира и, че в случая е приложимо правилото на чл.3, ал.2 от ЗАНН за последвала по-благоприятна за нарушителя разпоредба, която не предвижда наказване за описаното в НП нарушение. Сочената като нарушената разпоредба на чл.52, ал.1, т.7 от З. е изменена ДВ бр.61 от 2014г., в сила от 25.07.2014г. и вече същата норма не съдържа точно такова задължение за търговеца. Аналогично задължение във връзка с информиране на потребителя за правото му на отказ от договора в новата редакция на З. се извежда от чл.47, ал.1, т.8 и т.11 и ал.4. Приложената в случая санкционна разпоредба на чл.206 от З. обаче предвижда състав на административно нарушение конкретно на чл.52 от З., като в новата редакция това е чл.52, ал.4 . Следователно след изменението, обнародвано в ДВ бр.61 от 2014г., в сила от 25.07.2014г. З. в чл.206 не предвижда наказание за нарушение от търговеца на изискването за предоставяне на информация за правото на отказ от договора на потребителя, а за нарушение на чл.52, ал.4 от З. относно самото упражняване на правото на отказ.

С оглед изложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН обжалваното решение следва да бъде оставено в сила като правилно.

Воден от горното Административен съд София-град, IV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 24.03.2014г. на СРС, НО, 96-ти състав по Н.А.Х.Д. 876 по описа на СРС за 2014г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: